

Věc C-354/20 PPU

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora**

Datum doručení:

31. července 2020

Předkládající soud:

Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

31. července 2020

Evropský zatýkací rozkaz vydaný proti:

L

Další účastník řízení:

Openbaar Ministerie

Předmět původního řízení

Návrh podaný na základě čl. 23 odst. 2 Overleveringswet (zákon o předávání osob), směřující k výkonu evropského zatýkacího rozkazu vydaného polským soudem (dále rovněž jen „evropský zatýkací rozkaz“ nebo „EZR“) za účelem zatčení a předání L do Polské republiky

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

S odkazem zejména na rozsudek Soudního dvora ze dne 25. července 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018586 [dále jen „rozsudek Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému)“] rechtbank Amsterdam (soud v Amsterdamu, Nizozemsko) klade otázku, jaký dopad má nedávný vývoj v oblasti právního státu v Polsku na rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu vydaného polským soudem, a to zejména jaký dopad má tento vývoj konkrétně na povinnost rechtbank uplatnit rámec přezkumu uvedený v tomto rozsudku.

Předběžné otázky

- 1) Brání rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU nebo čl. 47 odst. 2 Listiny tomu, aby vykonávající soudní orgán vykonal evropský zatýkací rozkaz vydaný soudem, pokud vnitrostátní právní předpisy vydávajícího členského státu byly po vydání tohoto evropského zatýkacího rozkazu změněny tak, že soud již nesplňuje požadavky kladené na účinnou soudní ochranu resp. účinnou právní ochranu, jelikož tyto právní předpisy již nezaručují jeho nezávislost?

- 2) Brání rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV a čl. 47 odst. 2 Listiny tomu, aby vykonávající soudní orgán vykonal evropský zatýkací rozkaz, pokud zjistil, že ve vystavujícím členském státě je každá podezřelá osoba – a tedy i vyžádaná osoba – bez ohledu na soudy tohoto členského státu příslušné k rozhodování o řízeních zahájených proti vyžádané osobě, na její osobní situaci, na povahu protiprávního jednání, za které je stíhána, na skutkové okolnosti, za nichž byl vydán evropský zatýkací rozkaz, vystavena skutečnému nebezpečí, že dojde k porušení jejího základního práva na nezávislý soud, které souvisí s tím, že soudy vystavujícího členského státu nejsou z důvodu systematických a celoplošných nedostatků nadále nezávislé?

- 3) Brání rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV a čl. 47 odst. 2 Listiny tomu, aby vykonávající soudní orgán vykonal evropský zatýkací rozkaz, pokud zjistil, že:
 - ve vystavujícím členském státě je každá podezřelá osoba vystavena skutečnému nebezpečí, že bude porušeno její základní právo na spravedlivý proces, které souvisí se systematickými a celoplošnými nedostatky týkajícími se nezávislosti soudů tohoto členského státu
 - tyto systémové a celoplošné nedostatky tedy nejenže mohou mít dopad na soudy tohoto členského státu příslušné k rozhodování o řízeních zahájených proti vyžádané osobě, ale také takový dopad skutečně mají, a
 - existují tedy závažné a skutečnostmi podložené důvody se domnívat, že vyžádaná osoba bude vystavena skutečnému nebezpečí, že bude porušeno její základní právo na nezávislý soud, čímž dojde k narušení podstaty jejího základního práva na spravedlivý proces,

i když vyžádaná osoba bez ohledu na tyto systémové a celoplošné nedostatky nevyjádřila konkrétní obavy a její osobní situace, povaha protiprávního jednání, za které je stíhána, a skutkové okolnosti, za nichž byl vydán evropský zatýkací rozkaz, bez ohledu na tyto systémové a celoplošné nedostatky, nevedou k obavám, že by orgány výkonné nebo zákonodárné moci konkrétně vyvíjely v rámci dotčeného trestního řízení tlak nebo toto řízení ovlivňovaly?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Smlouva o Evropské unii, čl. 19 odst. 1.

Listina základních práv Evropské unie, čl. 47 odst. 2.

Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34), ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24), články 1, 3 až 6

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (zákon ze dne 29. dubna 2004 k provedení rámcového rozhodnutí Rady Evropské Unie o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy Evropské unie [zákon o předávání osob]), článek 23

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Rechtbank Amsterdam má rozhodnout o výkonu evropského zatýkacího rozkazu vydaného proti L, který je státním příslušníkem Polské republiky. Tento evropský zatýkací rozkaz byl vydán dne 31. srpna 2015 polským soudem, který je v předkládacím rozhodnutí nazván „Circuit Court in Poznań“, a týká se zatčení L a jeho předání do Polska za účelem trestního stíhání.
- 2 Dne 7. února 2020 podal státní zástupce na základě článku 23 Overleveringswet k rechtbank Amsterdam návrh, ve které se mimo jiné domáhal toho, aby rechtbank vykonal evropský zatýkací rozkaz.
- 3 S ohledem na pochybnosti vyjádřené rechtbank ohledně nedávného vývoje v Polsku v oblasti právního státu, zejména ohledně konkrétního dopadu tohoto vývoje na opatření, která mají být v takovém případě přijata v souladu s rozsudkem ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky justičního systému) v rámci rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu, vyzval tento soud dne 12. června 2020 státního zástupce, aby vystavujícímu soudnímu orgánu položil doplňující otázky.
- 4 Tyto otázky byly s výjimkou otázek týkajících se Sądu Najwyższyho (Nejvyšší soud pro občanskoprávní a trestní věci, Polsko) byly zodpovězeny ve dnech 25. června a 7. července 2020. Prostřednictvím Eurojustu byla následně položena otázka samotnému Sądu Najwyższemu, která však zůstal bez odpovědi.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 5 Obhájce L má za to, že návrh státního zástupce na výkon evropského zatýkacího rozkazu musí být odmítnut jako nepřipustný. Jednoznačně totiž existuje nebezpečí, že proti L nebude v Polsku veden spravedlivý proces. Na základě rozsudku ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému) je rechtbank v takovém případě povinen vyžádat si od vystavujícího justičního orgánu veškeré nezbytné informace, což však nevedlo k žádoucímu výsledku: Z deseti meritorních otázek, které rechtbank položil ve svém mezitímním rozhodnutí ze dne 12. června 2020, byly polskými soudními orgány zodpovězeny pouze dvě. Dialog zmíněný v rozsudku ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému) tedy neproběhl. Rechtbank tedy nemůže řádně posoudit, jak velké je nebezpečí, že dojde k porušení základního práva na spravedlivý proces.
- 6 Státní zástupce má za to, že tato námitka nemůže obstát. Z rozsudku ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému) nevyplývá, jaké důsledky je třeba vyvodit ze skutečnosti, že vystavující justiční orgán (zčásti) nevede dialog. To nevyplývá ani z Overleveringswet.

Stručné vylíčení odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 7 Není důvod předání odmítnout z důvodů uvedených v člancích 3 až 5 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV. Rechtbank si přesto klade otázku, zda s ohledem na nejnovější legislativní vývoj v Polsku, pokud jde o nezávislost polského soudnictví, musí vykonat evropský zatýkací rozkaz.
- 8 Od vydání rozsudku ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému) rechtbank v každé věci projednávané na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného polským soudem za účelem trestního stíhání, vychází z toho, že v Polské republice obecně hrozí skutečné nebezpečí, že dojde k porušení do základního práva na spravedlivý proces zaručeného v čl. 47 odst. 2 Listiny z důvodu systémových nebo celoplošných nedostatků týkajících se nezávislosti soudů vystavujícího členského státu¹. Z důvodu tohoto zjištění obecného skutečného nebezpečí rechtbank od té doby vždy přezkoumává,
 - zda tyto systémové nebo celoplošné nedostatky mohou mít negativní účinky na úrovni soudů tohoto státu příslušných rozhodovat v řízeních zahájených proti vyžádané osobě², a pokud ano,
 - zda „s ohledem na konkrétní obavy vyjádřené dotčenou osobou a s ohledem na informace, které případně poskytla, ... existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že uvedená osoba bude vzhledem ke své osobní situaci, k povaze protiprávního jednání, za které je stíhána, a ke skutkovým okolnostem, za nichž

¹ Viz rozsudek ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému), bod 61.

² Tamtéž, bod 74.

byl vydán evropský zatýkáací rozkaz, vystavena skutečnému nebezpečí, že dojde k porušení jejího základního práva na nezávislý soud, a tudíž k porušení podstaty jejího základního práva na spravedlivý proces“³.

- 9 Za tímto účelem rechtbank zahájila dialog s orgánem, který vydal evropský zatýkáací rozkaz. Dne 4. října 2018 se rechtbank ve věci, která se týkala jiného polského evropského zatýkáacího rozkazu, tázal, které soudy se zabývají trestním stíháním proti vyžádané osobě, a ohledně těchto soudů položil otázky týkající se změn ve složení personálu (II A), přidělení a projednání věci (II B), disciplinárních řízeních a jiných (disciplinárních) opatření (II C), řízení na zajištění ochrany práva na nezávislý soud (II D) a řízení o „mimořádném opravném prostředku“ (II E).
- 10 V rozhodnutí ze dne 27. září 2019 rechtbank rozhodl, že vzhledem k odpovědím, které obdržel v řadě věcí od okamžiku vydání svého rozhodnutí ze dne 4. října 2018, byl k tomuto datu dostatečně informován o důsledcích systémových nedostatků zjištěných na úrovni soudů příslušných k rozhodnutí v řízeních zahájených proti vyžádaným osobám. Tyto důsledky se totiž vyznačovaly tím, že podle rechtbank *mohly* mít uvedené systémové nedostatky ve *všech* případech *negativní* dopad na tyto soudy. S výhradou nového relevantního vývoje proto již otázky II A, B, D a E nemusely být položeny. Naproti tomu otázky týkající se disciplinárních řízení a jiných (disciplinárních) opatření bylo třeba nadále klást.
- 11 V rozhodnutí ze dne 16. ledna 2020 následně rechtbank rozhodl zejména, že:
 - dostupné informace o celkovém obrazu disciplinárních řízení a jiných (disciplinárních) opatření přijatých proti polským soudcům sice byly velmi znepokojivé a nedávný vývoj byl nepříznivý, ale tento celkový obraz ještě v zásadě nepostačoval k tomu, aby bylo možné mít v jednotlivých případech za to, že bylo ohroženo právo vyžádané osoby na spravedlivý proces;
 - Informace týkající se disciplinárních řízení a jiných (disciplinárních) opatření, na jejichž základě lze odpovědět na otázku, zda existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že vyžádaná osoba bude vzhledem ke své osobní situaci, jakož i k povaze protiprávního jednání, za které je stíhána, a ke skutkovým okolnostem, za nichž byl vydán evropský zatýkáací rozkaz, vystavena skutečnému nebezpečí, že dojde k porušení jejího základního práva na nezávislý soud, a tudíž k porušení podstaty jejího základního práva na spravedlivý proces, byly nadále významné, ale podle tehdejšího skutkového stavu bez bližších informací o osobní situaci vyžádané osoby, které prohlubují obavy, že její právo na spravedlivý proces bude ohroženo, nemohou vést k tomu, že předání bude zamítnuto;
 - vzhledem k tomu, že vyžádaná osoba takové informace neposkytla, neexistoval důvod čekat ještě déle na odpověď na již položené otázky týkající se

³ Tamtéž, bod 75.

disciplinárních řízení a jiných (disciplinárních) opatření, přičemž Rechtbank uvedl, že pokud to bude považovat za nezbytné s ohledem na nový relevantní vývoj, položí další otázky.

- 12 V období před a po vydání rozsudku ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému) došlo k vývoji vyvolávajícímu vážné pochybnosti o nezávislosti polských soudů. V letech 2017 a 2018 ministr spravedlnosti například vyměnil více než 100 předsedajících soudců a místopředsedů soudů. Kromě toho byla proti několika polským soudcům zahájena disciplinární řízení z důvodu obsahu jejich rozhodnutí nebo výkonu jejich práva na svobodu projevu. Konečně v Polsku chybí nezávislý a účinný ústavní soudní přezkum.
- 13 Podle názoru rechtbank z nového vývoje, ke kterému došlo krátce před a po přijetí rozhodnutí ze dne 16. ledna 2020, vyplývá, že tlak vyvíjený na nezávislost polských soudů se zvýšil tak, že mohl mít dopad na jeho rozhodnutí o předání osob a na postup uvedený v rozhodnutí ze dne 16. ledna 2020. Odkazuje přitom zejména na nový zákon o soudech a soudcích ze dne 20. prosince 2019, který vstoupil v platnost dne 14. února 2020, a na skutečnost, že představenstvo European Network of Councils for the Judiciary navrhlo v květnu roku 2020, aby bylo Krajové Radě Sądownictwa, polské Krajské radě soudnictví, odňato členství. Dále je třeba poukázat na rozsudky Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost disciplinárního senátu Sądu Najwyższyho), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, jakož i ze dne 26. března 2020, Miasto Łowicz und Prokurator Generalny zastępowany przez Prokuraturę Krajową (Disciplinární řád soudců), C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, na usnesení Soudního dvora ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko, C-791/19 R, EU:C:2020:277, a na čtvrté řízení o nesplnění povinnosti, které Komise zahájila dne 29. dubna 2020 proti Polsku v souvislosti s uvedeným zákonem o soudech a soudcích ze dne 20. prosince 2019.
- 14 S ohledem na tento vývoj rechtbank dospěl k závěru, že Krajowa Rada Sądownictwa, která jmenuje členy disciplinární komise Sądu Najwyższyho, není orgánem nestranným a nezávislým na orgánech zákonodárné a výkonné moci a že disciplinární senát rozhodující v disciplinárních řízeních vedených proti soudcům Sądu Najwyższyho a soudcům obecných soudů není soudem ve smyslu unijního práva. Nezávislost disciplinárního senátu Sądu Najwyższyho není zaručena a není zaručena ani nezávislost Sądu Najwyższyho a obecných soudů, včetně soudního orgánu, který vydal evropský zatýkácí rozkaz v projednávané věci. Polským soudcům totiž nyní hrozí nebezpečí, že budou stíháni v disciplinárním řízení, které může vést k předložení věci orgánu, jehož nezávislost není zaručena.

První otázka

- 15 Ve světle tohoto vývoje vyvstává zaprvé otázka, zda je vykonávající soudní orgán povinen vykonat evropský zatýkácí rozkaz vydaný soudem, jehož nezávislost již není zaručena vy důsledku vývoje, k němuž došlo po jeho vydání.

- 16 Podle judikatury Soudního dvora je totiž rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV založeno na zásadě, podle které se na rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu vztahují všechny záruky, které jsou vlastní soudním rozhodnutím, a to zejména záruky vyplývající ze základních práv a obecných právních zásad. To znamená, že rovněž rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu musí být přijato soudním orgánem, který splňuje požadavky kladené na účinnou soudní ochranu a zejména záruku nezávislosti⁴. Rehtbank vyvozuje z rozsudků Soudního dvora ze dne 27. února 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, a ze dne 24. června 2019, *Komise v. Polsko (Nezávislost Sądu Najwyższyho)*, C-619/18, EU:C:2019:531, ohledně požadavku nezávislosti v rámci rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a čl. 47 odst. 2 Listiny, že soud, který vystaví evropský zatýkací rozkaz, musí splňovat požadavky účinné soudní ochrany, resp. účinné právní ochrany. To předpokládá, že existují pravidla, která chrání před vnějšími tlaky a vlivy, jež by mohla ohrozit nezávislost rozhodování ve věcech předložených soudu.
- 17 Podle názoru rehtbank musí soud, který vydal evropský zatýkací rozkaz, nadále splňovat tyto požadavky i po jeho vydání. Úkoly vykonávané takovým soudem v této fázi jsou podle rehtbank „úkoly spojenými“⁵ s vydáním tohoto evropského zatýkacího rozkazu, při jejichž výkonu musí vystavující soudní orgán jednat nezávisle. Takové úkoly kromě toho spadají do působnosti unijního práva⁶, takže požadavky na účinnou soudní ochranu, a tudíž i požadavek nezávislosti, musí být při jejich výkonu splněny.
- 18 S ohledem na závěry vyvozené v bodě 14 tohoto rozsudku má rehtbank za to, že soud, který vydal evropský zatýkací rozkaz, v důsledku změny vnitrostátní právní úpravy přijaté po jeho vydání již nespĺňuje požadavky na účinnou soudní ochranu, resp. účinnou právní ochranu, jelikož tyto právní předpisy již nezaručují jeho nezávislost na orgánech zákonodárné nebo výkonné moci. Rehtbank si klade otázku, zda unijní právo brání tomu, aby za takových okolností jakožto vykonávající soudní orgán vykonal evropský zatýkací rozkaz vydaný takovým soudem.

Druhá otázka

- 19 Tato otázka je položena pouze pro případ záporné odpovědi na první otázku. V tomto případě soud uvádí následující úvahy.

⁴ Tamtéž, bod 56.

⁵ Rozsudek ze dne 27. května 2019, *OG a PI (Státní zastupitelství Lübeck a Zwickau)*, C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 74.

⁶ Viz rozsudek ze dne 27. února 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, bod 34.

- 20 V bodě 14 byl učiněn závěr, že v návaznosti na nedávný vývoj v Polsku již není nezávislost soudů zaručena. Z toho podle názoru rechtbank vyplývá, že pokud jde o nezávislost polského soudnictví, existují takové systémové a celoplošné nedostatky, že právo na nezávislý soud není zaručeno žádné podezřelé osobě, proti níž je v Polské republice vedeno soudní řízení, a to bez ohledu na její osobní situaci, na povahu protiprávního jednání, za které je stíhána, na skutkové okolnosti, za nichž byl vydán evropský zatýkací rozkaz. Jinými slovy, z tohoto závěru vyplývá, že v Polské republice existuje skutečné nebezpečí, že dojde k porušení základního práva na spravedlivý proces pro každou podezřelou osobu, a tedy i pro vyžádanou osobu. Toto skutečné nebezpečí souvisí s tím, že všechny tyto soudy již nejsou nezávislé z důvodu systémových nebo celoplošných nedostatků.⁷
- 21 To vede k otázce, zda toto zjištění již postačuje k tomu – aniž by byl veden (další) dialog s vystavujícím soudním orgánem a prováděn přezkum jednotlivého případu (resp. byla stanovena povinnost provést přezkum), zda systémové nedostatky mají negativní dopad na příslušné soudy vyžádané osoby a zda pro tuto osobu vzhledem k její osobní situaci existuje skutečné nebezpečí, že dojde k zásahu do podstaty jejího základního práva na spravedlivý proces (viz rámec přezkumu v bodě 8), aby evropský zatýkací rozkaz nebyl vykonán.
- 22 Rechtbank má za to, že tomu tak je. Rozsudek ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému) může být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na případy, ve kterých jsou systémové nebo celoplošné nedostatky týkající se nezávislosti soudnictví takové povahy, že právní předpisy vystavujícího členského státu v zásadě již nezaručují nezávislost soudů, takže negativní důsledky nedostatků je třeba v jednotlivém případě pokládat za existující, a to i bez důkladnějšího přezkumu.

Třetí otázka

- 23 Tato otázka je položena pouze pro případ, že druhá otázka bude zodpovězena záporně. V tomto případě rechtbank uvádí následující úvahy.
- 24 V projednávané věci rechtbank v rámci dialogu ve smyslu rozsudku ve věci Minister for Justice and Equality (nedostatky justičního systému) (body 75 až 77) položila vydávajícímu soudnímu orgánu otázky. Tento orgán na tyto otázky neodpověděl v plném rozsahu, a to ani po druhé upomínce. Obdržené odpovědi přitom pouze potvrzují závěr, že nezávislost polských soudních orgánů již není zaručena z důvodu systematických a celoplošných nedostatků.
- 25 To vede k otázce, zda toto zjištění samo o sobě postačuje k tomu, aby bylo možné dospět k závěru, že tyto systémové a celoplošné nedostatky mohou mít negativní dopad na soudy příslušné v projednávané věci, a že vyžádaná osoba je bez ohledu

⁷ Viz rozsudek ve věci Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému), bod 61.

na svou osobní situaci, na povahu protiprávního jednání, za které je stíhána, na skutkové okolnosti, za nichž byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, vystavena skutečnému nebezpečí, že dojde k porušení jejího základního práva na nezávislý soud, a dojde tak k zásahu do podstaty jejího základního práva na spravedlivý proces.

- 26 Rechtbank má za to, že na tuto otázku je třeba odpovědět kladně. Systematické a celoplošné nedostatky týkající se nezávislosti soudních orgánů mají negativní dopad nejen na Sąd Najwyższy, ale rovněž na obecné soudy, mezi něž patří vystavující soudní orgán. Kromě toho ze závěru uvedeného v bodě 14 výše vyplývá, že existuje skutečné nebezpečí pro každého podezřelého, a tedy i pro vyžádanou osobu, že bude porušeno její základní právo na nezávislý soud, a tudíž ohrožena podstata jejího základního práva na spravedlivý proces. Toto skutečné nebezpečí vyplývá z toho, že polské právní předpisy již nezaručují nezávislost těchto soudů.

Žádost o projednání věci v naléhavém řízení

- 27 Rechtbank žádá Soudní dvůr, aby tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce projednal v naléhavém řízení upraveném v článku 107 jednacího řádu Soudního dvora. Předběžná otázka se totiž týká oblasti, na kterou se vztahuje hlava V třetí části SFEU, a vyžádaná osoba čeká na rozhodnutí rechtbank o žádosti o vzetí osoby do vazby za účelem předání. Rehtbank nemůže přijmout toto rozhodnutí, dokud Soudní dvůr neodpoví na předběžné otázky. Rychlá odpověď na tyto otázky má tedy také přímý a rozhodující dopad na délku vazby vyžádané osoby za účelem předání.